

מינהל הגימלאות
מינהל הביטוח והגבייה

בס"ד

כב' בשבט תשס"ב ירושלים 91090
4 בפברואר 2001

אל: מנהלי סניפים
מנהלי תחום גימלאות
מנהלי תחום גבייה וביטוח
מנהלי סניפי משנה, סגנים, ממונים ורכזים
פקידי תביעות
פקידי גבייה

כללי/ 2002 / 57
חוזר מנהל גימלאות/ 247
חוזר גבייה מעסיקים/ 1404
חוזר ביטוח/ 1288

נושא: סוגי הכנסה
תת נושא: הכנסה חייבת
הנדון: תשר מלצרים ועובדי אירוח

בענין שבנדון, ניתן לאחרונה פסק דין, בבית הדין האזורי לעבודה (תב"ע בל/ 98 / 2014 בענין מלון רמדה רנסנס כנגד המוסד לביטוח לאומי).

בית הדין קיבל את עמדת המוסד וחייב את המעביד בתשלום דמי ביטוח בגין התשר ששולם לעובדים כדין הכנסת עבודה.

החברה המעסיקה מנהלת שירותי מלונאות ובבעלותה מלון רמדה רנסנס בירושלים.

במסגרת פעילותה, הועברו אליה תשרים, ע"י אורחי המלון, לחלוקה בין העובדים נותני השירותים.

העברת התשלומים בוצעה באחת משתי הדרכים:

- א. תשלום ישיר לעובד אם האורח ציין זאת במפורש;
- ב. העברת התשלום למנהל המחלקה, כאשר לא צוין שם עובד, אשר חילק אותו בין העובדים לפי שקול דעתו.
- התשרים האמורים חויבו בתשלום מס הכנסה, כדין הכנסת עבודה, והניכוי בוצע ע"י המעסיקה עם העברתו לעובדים.

המוסד ראה בתשר המועבר באמצעות המעסיקה כהכנסה החייבת בתשלום דמי ביטוח כדין הכנסת עבודה עפ"י סעיף 344 לחוק.

המעסיקה התנגדה לחיוב בדמי ביטוח בטענה שאין לראות בתשר שכר, אלא כמתנה של לקוחות לעובדי המלון נותני השירותים.

כאמור, נדחתה טענת המעסיקה ואלו עיקר נמוקי בית הדין:

1. סעיף 2(2) לפקודת מס הכנסה קובע שהכנסת עבודה היא כל טובת הנאה (בכסף או בשווה כסף) שניתנה לעובד, מכוח קיומם של יחסי עובד ומעביד, בין שנתנו במישרין או בעקיפין.

ביה"ד קובע שהתשר נופל בגדר הגדרה זו ולמעשה, המילה ב"עקיפין" חלה עליו.

2. עמדת נציבות מס הכנסה היא שיש לראות בתשר, שנרשם בספרי המעסיקה עם העברתו לידי העובד, כהכנסת עבודה החייבת בניכוי מס במקור (דבר שאכן בוצע הלכה למעשה).

על קביעה כאמור חלה הלכת "גדות" (נקבעה בבית הדין הארצי לעבודה - דב"ע נה/ 0-14 גדות תעשיות פטרוכימיות נגד המוסד לביטוח לאומי).

[הלכת גדות קבעה שמשנקבעה מהות ההכנסה ע"י נציבות מס הכנסה וקיימת שומת ניכויים בענין, הקביעה שבשומת הניכויים מחייבת את המוסד].

לפיכך, על המוסד לקבל את הקביעה שבשומת הניכויים של המלון ולחייב בדמי ביטוח בהתאם.

3. טענת המעסיקה, שהיא בסך הכל משמשת כ"צינור" או "מתווך" להעברת התשלום מהאורח לעובד, נדחתה, וזאת לאור התנהגות המעסיקה עצמה לגבי אופן העברת התשר באמצעותה לעובדים, כאשר הכללים לחלוקתו נקבעו על ידה.

המסקנה האופרטיבית הנובעת, מבחינתנו, מפסק הדין היא, שתשר שמועבר לעובד באמצעות המעביד הינו הכנסת עבודה, ככזה חייב בדמי ביטוח וייכלל בבסיס לחישוב גימלאות מחליפות שכר וכן להגדרת הכנסה בזו"ש, בנכות ולחישוב הכנסה בגמלת הבטחת הכנסה.

בברכה,

